

ARKOCONSULT AS
Postboks 103
5291 VALESTRANDSFOSSEN
Att.Ane Netland Rolland

Saksbehandlar, innvalstelefon
Maria Knagenhjelm, 5764 3137

Lurefjorden og Lindåsosane marine verneområde - dispensasjon - etablering av flytebyggje og avløpsrør med utslepp i Snekkevika - Alver - Arkoconsult

Vi syner til søknad datert 10.03.2023 frå Arkoconsult AS v/ Ane Netland Rolland. Arkoconsult har utarbeidd søknaden på vegner av tiltakshavar for planarbeidet, som er Sijoni Invest AS.

Vi innvilgar dispensasjon til å etablere flytebyggje og til å leggje nytt avløpsrør med utslepp av avløpsvatn til det marine verneområdet, men set vilkår i løyvet. Sjå vedtaket med vilkår på siste side av dette brevet.

Dokument i saka

- Søknad frå Arkoconsult AS, på vegner av Sijoni Invest AS, datert 10.03.2023
 - o Vedlegg: VA-rammeplan utarbeidd av Byggadministrasjon Harald Bjørndal AS
 - o Vedlegg: Reguleringsplan for Snekkevika, Alver kommune. Konsekvensutredning for naturmangfold og klima. Rapport nr 3473, Rådgivende Biologer AS.
 - o Vedlegg: Reguleringsplan
 - o Vedlegg: Kart over planområdet
- Forskrift om vern av Lurefjorden og Lindåsosane marine verneområde i Alver og Austrheim kommunar, Vestland fylke, datert 26.06.2020
- Naturmangfaldlova

Søknaden

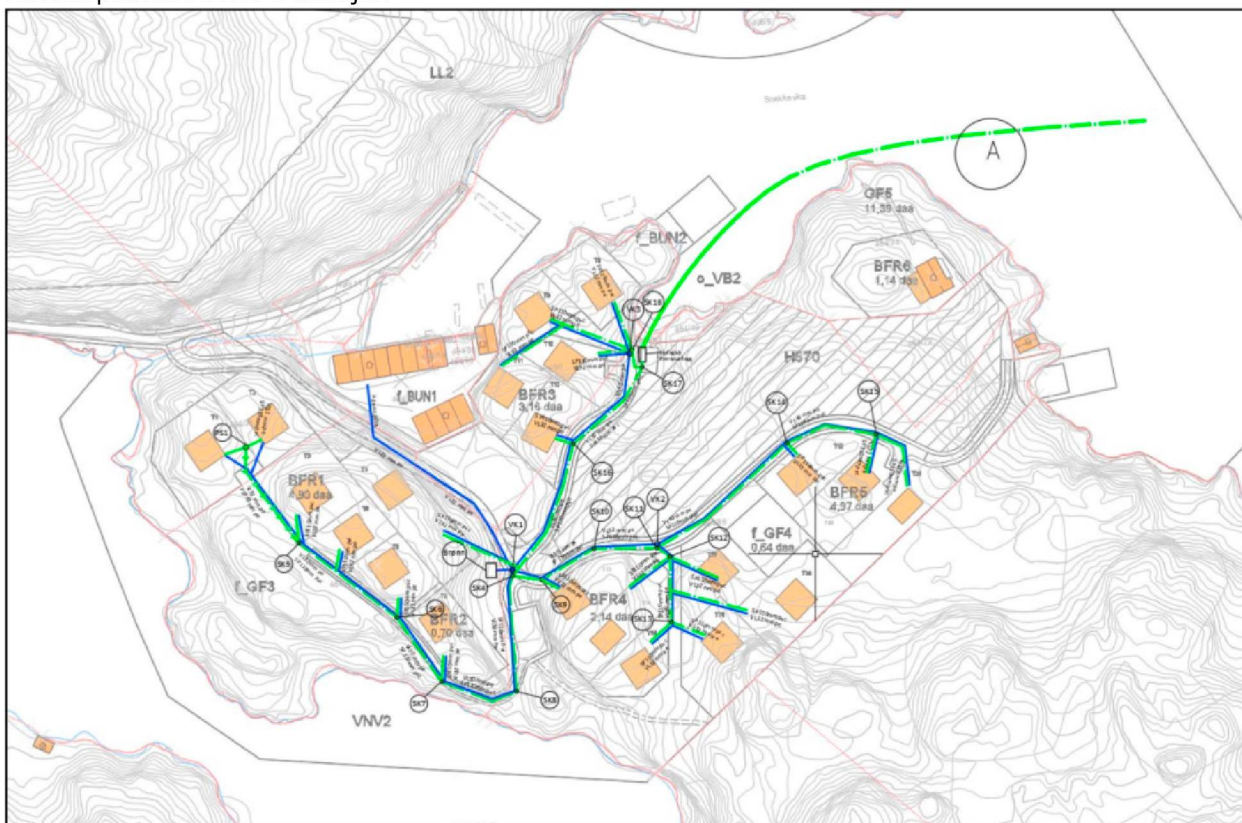
Søknaden frå Arkoconsult AS er sendt inn i samband med detaljregulering av eit nytt hyttefelt i Snekkevika på gards- og bruksnummer 464/86, m.fl. i Alver kommune. Det aktuelle området er avsett til fritidsbustad i overordna kommunedelplan for gamle Radøy kommune. Det er fritidsbustad og naust der i dag, og reguleringsplanen legg opp til å auke tal hytter og naust. Søkjar skriv at reguleringsplanen framleis er under arbeid, og at tal hytter ikkje er endeleg avklart, men det blir ikkje blir meir omfattande enn skissert i søknaden.

Arkoconsult AS søker om dispensasjon frå verneforskrifta for Lurefjorden og Lindåsosane for i hovudsak to tiltak. Disse gjeld etablering av flytebyggje og etablering av røyr med utslepp av avlaup til sjø. Søklar skriv at det ikkje er aktuelt å auke omfanget på flytebyggje eller avløpsanlegg ut i frå tala som ligg til grunn i søknaden.

I planforslaget er det regulert areal til ny småbåthamn, og planen opnar for ei ny flytebyggje med inntil 24 båtplassar. Basert på tal båtplassar skisserer søklar ei flytebyggje på i overkant av 40 meter frå land. Flytebyggja legg opp til landfeste på den eine langsida, og har behov for forankringar i sjøbotn. Kor mange forankringar som trengst er ikkje avklart enno.

Fordi det ikkje er eksisterande anlegg som kan handsame avlaup frå området må det bli etablert eit eige anlegg med utslepp til sjø. Dette er planlagt som eit biologisk reinseanlegg med både slamsikringskum og etterpolering. Reinseanlegget får ein belastning på over 50 personekvivalenter (pe) og må såleis stette krava i forureiningsforskrifta sitt kapittel 13. Anlegget skal då minst etterkomme krav til reinsing av denne type utslepp til følsamt område, skriv søklar. Anlegget er planlagt med eit røyr frå reinseanlegget og ut i sjøen. I strandsona ned til fem meters djup er leidninga planlagt gravd ned (truleg heil lysegrøn linje i kart under), djupare enn det vert leidninga lagt oppå sjøbotn (truleg stipla lysegrøn bua linje i kart under). Ved søknaden ligg vedlagt ein VA-rammeplan med fleire detaljar.

Figur 1 Kartskisse vedlagt søknad om etablering av flytebyggje og legging av røyrleidning (truleg lysegrøn linje) med tilhøyrande utslepp i Lurefjorden og Lindåsosane marine verneområde.

I reguleringsplanen vedlagt søknaden er det vist til at for å kunne stette krava til utslepp i følsamt område, jf. forureinsingsforskrifta, skal eit reinseanlegg mellom anna gje reduksjon i mengda fosfor med 99%. Søklar er ansvarleg for å søkje utsleppsløyve hos Alver kommune, og utsleppsløyve frå kommunen legg ramma for detaljane i utforminga og plasseringa av utsleppet i sjø. Kommunen kan føre tilsyn og krevje utbetring av anlegget.

Eit røyr er planlagt lagt ned på sjøbotn ut forbi Snekkeviktangen. I strandsona blir røyrret gravd ned, men frå minus fem meter og ut til minus 20 meter ligg røyrret oppå sjøbotn. Eit dykkarfirma skal bistå legginga av røyrret, og kan vurdere plasseringa i detalj under legginga på botn. Søkjar skriv at dette kan bidra til å etablere leidninga mest mogeleg skånsamt på sjøbotnen. Arkoconsult skriv i søknaden at dei ønskjer å gjennomføre anleggsarbeidet i perioden 1. juni til 1. januar for å unngå konflikt med gyteperioden til torsk.

Bakgrunnsinformasjon

Vi vil først og fremst informere om at tiltak som ikkje går lenger ut i fjorden enn det den private eiendomsretten rekker, altså ut to meter under sjøkartnull, ikkje treng behandling etter vernereglane. Ut i frå informasjon i søknaden vil feste til flytebryggja i sjøbotn og større delar av avløpsrøyrret gå inn i det marine verneområdet.

Når eit tiltak må bli vurdert etter to regelverk (som forureiningssaker hos kommunen og verneområdestyresmakta hos oss), er det som regel riktig å handsame saka etter det strengaste regelverket først. Det marine vernet er forholdsvis nytt, og vi jobbar no med ein forvaltningsplan slik at vi kan få ei meir føreseieleg forvaltning (nml §§ 8, 10). Planen er enno ikkje ferdig.

I dette dokumentet handsamar vi den delen av søknaden som går på tiltak i det marine verneområdet etter verneforskrifta. Ansvarleg tiltakshavar er sjølv ansvarleg for å innhente løyve etter andre lovverk.

Lovgrunnlag

Føremålet med Lurefjorden og Lindåsosane marine verneområde er å ta vare på eit unikt fjord- og pollsystem med lågt oksygeninnhald, med mellom anna spesielle førekomstar av den djuptlevande kronemaneten *Periphylla periphylla* og ishavsåte *Calanus glacialis*, og ei eiga sildestamme. Det er ei målsetjing å halde verneverdiane utan større grad av ytre påverknad, og området skal kunne tene som referanseområde for forskning og overvaking. Verneføremålet knytter seg til vassøyla og sjøbotnen (verneforskrifta § 1).

I verneforskrifta § 3 står det at i det marine verneområdet må ingen setje i verk noko som skader verneverdiane nemnt i verneføremålet. Både vegetasjonen og dyrelivet er verna mot skade og øydelegging. Området er verna mot tiltak og inngrep som kan skade verneverdiane som t.d. etablering av ulike typar anlegg, utfylling, byggeverksemd, plassering av konstruksjonar på sjøbotnen, andre varige eller midlertidige innretningar, legging av røyrleidningar og kablar, utføring av avløpsvatn og andre konsentrerte tilførsler av ureining, mudring, uttak og deponering av masse, sprenging, boring, utslepp av kjølevatn frå land, omrøyring av vassmassar og oppankring. Forsøpling er forbode. Opplistinga er ikkje uttømmande.

Verneforskrifta § 5 b seier at forvaltningsstyresmakta kan gje dispensasjon frå verneforskrifta til legging av kablar og røyrleidningar, så langt som mogleg samla i korridorar. Verneforskrifta § 5 e seier at forvaltningsmyndigheita kan gje dispensasjon frå verneforskrifta til etablering av småbåthamner medrekna flytebrygger og fortøyningar.

Det er ikkje ein eigen heimel i verneforskrifta for utløp av avløpsvatn, og vi må såleis handsame den etter naturmangfaldlova si § 48.

I kapittel 11 i forureiningsforskrifta, vedlegg 1, punkt 1.1. står det:

1.1 Kriterier for utarbeiding/revidering av liste over følsomme og mindre følsomme områder

A. Følsomme områder

Statlige forurensningsmyndigheter skal registrere en vannforekomst som et følsomt område dersom den faller inn under en av gruppene nedenfor: a. naturlige innsjøer, andre ferskvannsføremøster, elvemunninger, fjorder og andre sjøområder som er eutrofe, eller som på kort tid kan bli eutrofe dersom det ikke treffes beskyttende tiltak.

Dei strengaste krava i forureiningsforskrifta følger av § 12-8 og omfattar reinsing av BOF og fosfor. Dei mindre strenge krava i forskrifta konsentrerer seg om suspendert stoff. Forskrifta kapittel 11 skildrar kva omsyn som ein må vurdere for kva næringsstoff som skal reduserast ved reinsing:*elvemunninger, viker, fjorder og andre sjøområder som har dårlig vannutskifting, eller som mottar store mengder næringsstoffer. Utslipp fra lite omfattende tettbebyggelse er i alminnelighet av liten betydning i slike områder, men når det gjelder omfattende tettbebyggelse, skal fosfor og/eller nitrogen fjernes med mindre det påvises at fjerning ikke vil ha noen innvirkning på eutrofieringen.*

Etter naturmangfaldlova (nml) § 7 skal prinsippa i §§ 8-12 leggjast til grunn som retningslinjer ved utøving av offentleg mynde som kan påverke naturmangfald, og det skal gå fram av avgjerda korleis desse prinsippa er vurdert og vektlagt i saka.

Vurdering

Tiltak av denne typen er omfatta av verneforskrifta for det marine verneområdet. Gjennomføringa av tiltaket føreset at Statsforvaltaren som forvaltningsmynde for verneområdet gir dispensasjon frå verneforskrifta.

Det er i samband med reguleringa i Snekkevika utarbeidd ein konsekvensutgreiing av Rådgivende Biologer AS for temaet naturmangfald og klima. Vi vurderer såleis kunnskapsgrunnlaget (jf. nml. § 8) som godt for Snekkevika. Det er heller ikkje i slike strandnære område dei viktigaste vernekvalitetane i Lurefjorden finst. Kronemagneten *Periphylla periphylla* er ein djuptlevande art som held til i dei djupare delane av Lurefjorden. Også ishavsåte *Calanus glacialis* held til i fjordens kalde og djupare parti. Etablering av ein ny småbåthamn med flytebrygge vil ikkje påverke desse verneverdiane direkte. Påverknaden på sildestamma vil også vere svært avgrensa. Det er ikkje registrert spesielle naturtypar eller truga artar i fjordområdet ved Snekkevika, jf. konsekvensutgreiinga eller i Naturbase. Flytebrygga har eit avgrensa omfang, og det er vanskeleg å sjå at etablering av flytebrygga vil føre til ein nemneverdig auke av belastning på naturmiljøet. Vi set likevel vilkår om at det skal ikkje nyttast fleire ankerfeste for flytebryggja enn det som er naudsynt for å sikre anlegget.

Verneføremålet i Lurefjorden og Lindåsosane er å ta vare på eit unikt fjord og pollsystem. Det er ein djup og mørk fjord, og all utskifting av vatn går over tre grunne tersklar. Dette førar til at Lurefjorden i lange periodar er eit oksygenfattig marint økosystem, og gjer det også sårbart for ureining. Fjorden er generelt ein dårleg resipient fordi det er så sein utskifting av vatn. Registreringar for Lurefjorden viser dårleg kjemisk tilstand, noko som også påverkar at vassføremøsten får dårleg økologisk tilstand. Vi jobbar for å kunne få inn tidsseriar med overvåkingsdata for Lurefjorden og Lindåsosane, slik at vi kan seie meir om nivået på næringsstoff og klorofyll. Dette er viktig for å få eit betre kunnskapsgrunnlag (nml § 8). Fordi vi veit at fjorden er oksygenfattig nyttar vi føre-var-prinsippet (nml § 9) ved å stille høge krav til reinsing av utslepp. Vi har elles innhenta kunnskap frå Naturbase og kartverktøy frå Fiskeridirektoratet, og vurderer at vi har nok kunnskap, jf. § 8 i naturmangfoldloven.

I Naturbase er det meste av sjøarealet i verneområdet gitt verdi som nasjonalt viktig gyteområde for torsk. Vi meiner at vi har tilstrekkeleg kunnskap til å kunne gje løyve, og set vilkår (§ 12) om at anleggsperioden skal være mellom 1. juni og 1. januar for å ta omsyn oppvekstområdet til torsken. Dette er også i tråd med søkjar sitt framlegg til anleggsperiode.

Vi vurderer tiltaket til å ikkje medføre vesentleg auka påverknad på verneføremålet (nml § 10) for det marine verneområdet i nemneverdig grad dersom reinsinga av fosfor og organisk avfall vert tilstrekkeleg. Sidan verneforskrifta i utgangspunktet har forbod mot utslepp av avløpsvatn, vil det vere avgjerande at det er høg grad av reinsing (nml 11) før det blir sleppt ut. Det er også viktig at utsleppspunktet har så god vassutskifting det er mogeleg å få i ein dårleg resipient som Lurefjorden og Lindåsosane.

Verneforskrifta sitt forbod mot utslepp av avløpsvatn har ikkje til føremål å hindre etablering av hytter, eller å hindre mindre einingar å ha vassklosett. Vi har etter kvart handsama fleire tilsvarande søknadar. Vi finn det såleis rett å innvilge dispensasjon frå naturmangfaldlova § 48 med vilkår om høge krav til reinsing og gjennomføring av tiltaket i den minst belastande tida for fisken.

Vedtak

Statsforvaltaren i Vestland gjev dispensasjon etter § 5 e, jamfør verneforskrifta for Lurefjorden og Lindåsosane, til oppføring av ei ny flytebrygge med lengde inntil 40 meter, jamfør søknad, på følgjande vilkår:

1. Det skal ikkje nyttast fleire ankerfeste for flytebryggja enn det som er naudsynt for å sikre anlegget.
2. Oppankring på botnen må skje på stader som ikkje øydelegg viktige naturførekomstar.
3. Statsforvaltaren gir ikkje løyve til mudring eller terrengtilpassing i form av sprenging eller anna omfattande anleggsarbeid.
4. Alt avfall frå tiltaket skal leverast godkjent mottak, og sjøbotn rundt det omsøkte tiltaket skal være fri for avfall.

Statsforvaltaren i Vestland gjev dispensasjon etter § 5 b, jamfør verneforskrifta for Lurefjorden og Lindåsosane marine verneområde, til legging av røyr, og etter naturmangfaldlova § 48, jamfør verneforskrifta for Lurefjorden og Lindåsosane § 6, til utslepp av avløpsvatn frå reguleringsplanområde Snekkevika, jf. søknad, i Alver kommune, på følgjande vilkår:

1. De skal gjennomføre tiltaket i anleggsperioden 1. juni til 1. januar av omsyn til gytande fisk.
2. Utsleppet ligg i følsamt fjordområde og skal minst etterkome forureiningsforskrifta sine krav til reinsing av denne type utslepp til følsame område.
3. Dersom bruk av røyrleidningen opphøyrer, skal de fjerne og levere den til godkjent mottak.
4. Det omsøkte tiltaket må vere slutført i løpet av 2026.
5. De skal leggje røyrleidninga langs botnen slik at den ikkje øydelegg viktige naturførekomstar.
6. Statsforvaltaren gir ikkje løyve til terrengtilpassing i form av sprenging eller anna tilsvarande anleggsarbeid på sjøbotn i verneområdet.
7. Alt avfall frå tiltaket skal leverast godkjent mottak, og sjøbotn rundt tiltaket skal være fri for avfall.

Statsforvaltaren skal ha ein rapport med bilete i ettertid av tiltaka.

Vi gjer merksame på at dette er eit enkeltvedtak etter verneforskrifta, og at ansvarleg tiltakshavar sjølv er ansvarleg for å innhente løyve etter andre lovverk.

Klage

Denne avgjerda kan partar i saka eller andre som har rettsleg klageinteresse klage inn for Miljødirektoratet med ein frist på 3 veker. Eventuell klage skal sendast til Statsforvaltaren, som vil vurdere klagen og sende den til Miljødirektoratet dersom vi ikkje finn grunn til å gjere om vedtaket.

Med helsing

Stein Byrkjeland
fagdirektør

Maria Knagenhjelm
seniorrådgjevar

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Alver kommune
Miljødirektoratet
Statens Naturoppsyn

Postboks 4
Postboks 5672 Torgarden
Postboks 5672 Sluppen

5906	FREKHAUG
7485	TRONDHEIM
7485	TRONDHEIM